LASTURA 7

Zpravodaj Římskokatolické farnosti u kostela sv.Jakuba Staršího, Praha 10 - Petrovice

říjen 2006

Nejvyšší, všemocný, dobrý Pane,
Tobě buď chvála, sláva, čest
a všechno dobrořečení.
Patří Tobě jedinému, Nejvyšší,
a žádný člověk není hoden vyslovit
Tvé jméno.

Ať Tě chválí, můj Pane,
všechno, co jsi stvořil,
zvláště pak bratr slunce,
neboť on je den a dává nám světlo,
je krásný a září velkým leskem,
vždyť je, Nejvyšší, Tvým obrazem.
Ať Tě chválí, můj Pane,
sestra luna a hvězdy,
stvořils je na nebi jasné, vzácné a pěkné.

Ať Tě chválí, můj Pane, bratr vítr
a vzduch i oblaka, jasná obloha
i každé počasí, kterým živíš své tvory.
Ať Tě chválí, můj Pane, sestra voda,
která je velmi užitečná,
pokorná, vzácná a čistá.
Ať Tě chválí, můj Pane, bratr oheň,
kterým osvětluješ noc
a on je pěkný, příjemný, mocný a silný.

Ať Tě chválí, můj Pane,
naše sestra matka země,
která nás živí a slouží nám
a rodí rozličné plody
s pestrými květy a trávu.

Ať Tě chválí, můj Pane, ti,
kdo odpouštějí pro Tvou lásku
a snášejí nemoci a soužení.
Blaženi ti, kdo je snesou v pokoji,
neboť Ty, Nejvyšší, dáš jim korunu.

Ať Tě chválí, můj Pane,
naše sestra smrt těla,
žádný živý člověk jí nemůže uniknout.
Běda těm, kdo zemrou v smrtelných hříších.
Blaze těm, které nalezne spojeny
s Tvou nejsvětější vůlí,
neboť druhá smrt jim neublíží.

Sv. František z Assisi (Cimabue, XIII.století)

Chvalte mého Pána, dobrořečte a děkujte mu
a služte mu s velikou pokorou.

(sv.František: Chvalozpěv stvoření)

POSELSTVÍ SV.FRANTIŠKA

aneb

Odpovědět všem | Předat dál

From: sv. František z Assisi <frantisek@heavenmail.org>
To: Farnost v Praze Petrovicích <jakub.petrovicky@seznam.cz>

Milí bratři a sestry pozemšťané,
občas od Vás z petrovického kostela zaslechnu píseň č.928 - Učiň mě Pane nástrojem..., která používá text mé modlitby. Přeji Vám, aby se Vám v životě dařilo, co se tam zpívá, a dovolím si napsat Vám k tomu pár svých zkušeností a doporučení.
Buďte nástrojem v Boží ruce k šíření pokoje, smíření. Sami ze sebe to ale nedokážete. Zkuste to jako já. Bůh si mě – který jsem o sobě vždy věděl, jak jsem velmi nedokonalý – používal k obnovování cest, po kterých se nikomu nechtělo chodit. Papež schválil naši františkánskou řeholi, i když nikdo nechápal, že chceme dobrovolně žít v úplné chudobě. Šel jsem hlásat evangelium k sultánovi, i když ostatní spíš chystali křížové výpravy. A on se se mnou spřátelil. Kdyby mu prý nebránily státnické zájmy, dal by se i pokřtít. Není snad i ve Vašem 21. století dialog s muslimy potřeba?
Uvědomte si, jak veliká je Boží láska k Vám, že dal svého jednorozeného Syna za Vaši spásu, a pak Vám nebude těžké si v hlavě a srdci uvědomit, jak nepoměrně malá je odpověď naší lásky, jak mnoho má nedostatků a jak odlišné je naše chování od jednání Jeho. Promiňte, teď vlastně mluvím spíš o chování Vás, pozemšťanů, my tady v nebi už hřešit nemůžeme. Lidi o mně už na světě říkali, že jsem svatý, ale já jsem to vždycky Bohu říkal, že jsem veliký hříšník. Protože jsem věděl, jak mě On má dokonale rád.
Nepřesvědčujte násilím lidi o své pravdě a dokonce ani o křesťanské pravdě. Naopak, žijte tak, aby se k Vám lidé hrnuli s otázkou, co nebo kdo Vám dává Vaši životní sílu a radost. Možná Vás někdo označí za blázny, ale vždyť to psal i sv. Pavel, že Bůh se rozhodl spasit svět bláznovskou zvěstí. O mně říkali, že jsem alter Christus – druhý Kristus. Já říkám, že to je přehnané. Ale přál jsem si, abych se co nejvíc svému Pánu podobal. V lásce ke všem. A chtěl jsem i sdílet s ním Jeho bolest, kterou z lásky podstoupil. A on mi dal svá stigmata, Jeho zranění, jako ve Vaší době pateru Piovi. Vy se nesnažte ani být blázny – buďte nebesky normální a uvidíte, že Vám někdo tenhle titul přiřkne, – ani neproste o stigmata, spíš se ptejte, kde Vy máte nést břemena druhých.
A chci Vám také říci, že mě Pán Ukřižovaný naučil celým srdcem milovat Církev a všechny, kdo k ní patří, se všemi jejich posláními. S tím má ve Vaší době mnoho lidí velké potíže. I ve 13. století bylo v Církvi vidět mnoho chyb a špatných lidských motivů, snad víc než ve Vaší současnosti. Pán ke mně promluvil z kříže: „Františku oprav mou Církev.“ Ale protože v naší italštině se

církev řekne „chiesa“, stejně jako kostel, nepochopil jsem hned úplně a začal opravovat jeden pobořený kostelík. To je také potřeba. Pak mi ale pan papež, tak jsem mu říkal, vyložil skrze jeho vlastní sen, že mě Bůh posílá obnovovat Církev zevnitř, v době, kdy z ní různí kritici odcházeli a zakládali si nové církve. Panu papežovi se totiž zdálo, že mě vidí, jak ručně podpírám hroutící se lateránskou baziliku v Římě, která byla jeho hlavním kostelem.

Vy možná víte, že mě Váš minulý pan papež (teď jsme tady spolu) v roce 1979 vyhlásil za patrona ekologů. V mé pozemské době nebylo tak akutní zabývat se ochranou přírody, ale Vás prosím, abyste si vzali na srdce všechna ta ohrožená stvoření - ve kterých jsem objevoval své bratry a sestry - a jejich prostředí. Vždyť je to také prostředí Vaše a Vašich sousedů a Vašich dětí a dalších generací. Kdo myslí na věčnost, připravuje se na ni v časnosti.

Tak Vám přeji, abyste se v Horních Měcholupech a v Petrovicích i jinde měli dobře a radostně. A jestli chcete, budu se za Vás přimlouvat v nebi. Těším se na setkání.

František

(tento mail se našel v PC Františka Převrátila)

PERLIČKA Z LASTURY:

KONVERZACE O PŘÍMĚŠŤÁCÍCH

Jednoho dne se Bůh zeptal sv. Františka ....

Bůh: Františku, ty víš všechno o zahradách a přírodě, co se to děje tam dole na zemi? Co se to stalo pampeliškám, fialkám, sedmikráskám a těm dalším věcem, které jsem před věky vysázel? Měl jsem perfektní bezúdržbovej zahradní plán. Ty rostliny rostly v jakékoliv půdě, vydržely sucho a hojně se samy množily. Nektar z dlouhotrvajících květů přitahoval motýly, včely a hejna zpěvných ptáků. Očekával jsem tedy, že už uvidím krásné zahrady plné barev a květů. Ale všechno co vidím jsou zelené fleky...

Sv.František: To všechno ten kmen, který se tam usadil, Pane. Říkají si Příměšťáci. Začali říkat tvým květinám „plevel“, ze všech sil je hubí a nahrazují trávou.

Bůh: Trávou? Ale to je tak nudné! Není to barevné. Nepřitahuje to včely, motýly, ani ptáky, jenom ponravy a žížaly. Je to citlivé na teplotní změny. Chtějí tihle Příměšťáci opravdu aby tam rostla tráva?

Sv.František: Očividně, Pane. Podstupují při jejím pěstování velké utrpení. Začnou každé jaro hnojit a hubí všechny ostatní rostliny, které se v trávníku objeví.

Bůh: Jarní deště a teplé počasí pravděpodobně způsobuje, že tráva roste opravdu rychle. To musí být Příměšťáci velice šťastní.

Sv.František: Vypadá to, že ne, Pane. Jakmile trochu povyroste, sekají ji. Někdy i dvakrát do týdne.

Bůh: Oni ji sekají? Suší ji jako seno?

Sv.František: Nikoliv, Pane. Většina z nich ji hrabe a dává do pytlů.

Bůh: Do pytlů? Proč? Je to cenné? Prodávají to?

Sv.František: Ne, Pane, právě naopak. Platí za odvoz.

Bůh: Tak počkej chvilku: Oni to hnojí, aby to rostlo, a když to roste, tak to sekají a platí za to, aby se toho zbavili?

Sv.František: Ano, Pane.

Bůh: Tihle Příměšťáci musí cítit velkou úlevu v létě, když vypínáme déšť a zapínáme horko. To dozajista zpomalí růst trávy a ušetří jim to hodně práce.

Sv.František: Tomu nebudete věřit, Pane! Když tráva přestane růst tak rychle, vytáhnou hadice a platí ještě více peněz za zalévání, aby mohli pokračovat v sekání a odvážení.

Bůh: Děsnej nesmysl! Alespoň že si nechali nějaké stromy. To bylo ode mne geniální, musím se pochválit. Stromům narostou na jaře listy pro krásu a letní stín. Na podzim opadají a vytvoří přirozenou pokrývku, aby zadržely vláhu v půdě a chránily tak stromy a keře. Navíc se rozloží na kompost aby obohatily půdu. Je to přirozený cyklus života.

Sv.František: Raději si sedněte, Pane. Místo toho je Příměšťáci hrabou na velké hromady a platí za jejich odvoz.

Bůh: To není možné!! A co dělají, aby chránili kořeny stromů a keřů před mrazem a aby udrželi půdu vlhkou a nespečenou?

Sv.František: Po tom co vyhodí listy kupují něco v igelitových pytlích, co se nazývá mulč. Přiváží to domů a rozsypávají to na místo listů.

Bůh: A odkud tento mulč berou?

Sv.František: Oni kácí stromy a rozemelou je, aby tento mulč vyrobili.

Bůh: Dóóóst!!! Už na to raději nechci myslet. Svatá Kateřino, ty máš na starosti kulturu. Jaký film je na programu dnes večer?

Sv.Kateřina: „Blbý a blbější“ Pane. Je to opravdu hloupý film o ...

Bůh: To je OK, klidně to pusť. Myslím že jsem o tom už slyšel od Františka.

(podle: http://www.ekozahrady.com/ *, originál na* http://www.scythesupply.com/God&StFrancis.htm *)*

Lastura celá v zeleném

Ne, nelekejte se. Lasturka nám nenarukovala na vojnu, ani nic špatného nesnědla. Přesto ale: nedalo se jinak, a titulek této Lastury musel do zelena (což ostatně ocení jenom naši abonenti v elektronické verzi). A nesouvisí to ani tak s aktuální liturgickou barvou, jako hlavně s tím, že shodou různých okolností máme číslo plné různých ekologických příspěvků. Je to dáno i tím, že toto číslo má vyjít někdy kolem svátku sv.Františka – patrona všech ekologů a toto období je vždy plné nejrůznějších eko-aktivit. A povedlo se to i v naší farnosti díky zajímavé přednášce RNDr. Nečase (viz samostatný článek dále). No a tak se dlouhá zelená nit táhne tímto číslem dál až k prázdninovým vzpomínkám některých z vás. A ty jsou přece také většinou v zeleném odstínu.

Grafomanem proti své vůli

Je tady i další jistá zvláštnost: toto číslo má malé zpoždění (něco málo přes týden ☺), přestože vzniká v rychlosti kolem 100 km/hod a navíc v zahraničí. Za oknem mi právě dozadu ujíždějí tatranské štíty ozářené zapadajícím sluníčkem, které se v tomto vydařeném indiánském létě zřejmě ze všech sil snaží zaplašit špatné svědomí ze svých srpnových výpadků. A zatím já ve spacím kupátku zkouším při tom drncání trefit ta správná písmenka na klávesnici, aby tyto řádky byly aspoň trochu srozumitelné a abych to dopsal dříve, než mi dojde baterie notebooku. Mnozí z vás si teďka možná řeknou: Typický příznak grafomana. Ten Nedoma musí pořád něco psát a nedá si pokoj ani cestou vlakem. No nemusel by, kdyby místo něj psali jiní. Teď, když se nám odstěhovala až do dálných a ještě navíc Dolních Chaber naše zasloužilá redaktorka Monika, tak je situace více než kritická. Proto si na tomto místě dovoluji oslovit co nejvíce z vás a naléhavě vás pozvat ke spolupráci. Lastura potřebuje celou řadu různých činností a spolupracovníky všeho věku. Uvítáme nejen příspěvky do obsahu zpravodaje, ale i manuální výpomoc při tisku, kompletaci a distribuci. Řada z vás má k dispozici digitální fotoaparát – při četnosti farních akcí uvítáme každého dalšího fotoreportéra nebo fotoeditora.

Jsem naprosto přesvědčen, že řada z vás by zvládla i trvalé vedení některé rubriky popř. funkci řídícího redaktora vydání. Vzhledem k rostoucímu rozsahu i nákladu nás zajímají i nabídky cenově výhodného popř. sponzorského zpracování v profesionální tiskárně.
Takže nenechte se prosit a s kuráží do toho. Většinou stačí udělat první krok.

Hledání zakopaných hřiven.

Nejenom Lastura ale potřebuje posily. Plnohodnotný chod farnosti vyžaduje celou škálu nejrůznějších talentů a obětavců pro pokrytí řady funkcí i drobných pravidelných i nárazových úkonů. Když člověk zavítá v neděli do kostela, je plný při obou mších. Když je však potřeba něco zorganizovat, zařídit, vyrobit, opravit, tak najednou se celý ten četný farní národ scvrkne na několik známých tváří – už mnohokrát zmíněných chronických Ferdů Mravenců. Ani se nechce věřit, že by všichni ti ostatní nic neuměli, nebo nenašli ani chvilku času ke sdílení společného snažení. Spíše to ale bude ten obvyklý problém, kdy dotyčný má strach z odmítnutí nebo z pocitu, že se vnucuje. Věřte, že ani jedno tady v žádném případě nehrozí. Pro úvodní inspiraci tady uvádíme několik „volných míst", tedy činností a funkcí, kde aktuálně farnost pociťuje největší nedostatek ochotných rukou a hlav: kostelník, „stavební technik" a správce fary i kostela, koordinátor agapé, organizace „třetích pátků", květinová výzdoba (dodávka květin i aranžmá), účast na úklidu kostela. Tím to ale nemusí končit. Fantazii se meze nekladou. Takže pokud máte nápad nebo nabídku aktivity, která podle vás ve farnosti schází a kterou jste i ochotni organizačně zastřešit, tak šup sem s tím.
A teď už popadněte krumpáč a lopatu a uhánějte před dům se poohlédnout, kde se ta vaše hřivna skrývá. (Samozřejmě ale až dočtete toto číslo ☺)

(Mirek N.)

KŘESŤANSTVÍ A EKOLOGIE

aneb

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ JAKO DAR A ZÁVAZEK

Třetí pátek v měsíci září (15.9. - tedy takřka symbolicky 2 dny před Dnem bez aut) k nám zavítal pan **RNDr. Jiří Nečas**, který vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu a nyní pracuje jako programátor a vyučující na katedře matematiky VŠE. K tomu působí jako laický kazatel (presbyter) v Českobratrské církvi evangelické (sbor v Praze-Strašnicích) a je též ředitelem Ekologické sekce České křesťanské akademie a členem předsednictva Společnosti pro trvale udržitelný život. Těžko si představit někoho povolanějšího pro dané téma a také to bylo celý večer patrné. Téma bylo uchopeno systematicky a s maximální pečlivostí a přitom předneseno naprosto srozumitelně a s laskavou pokorou. Ještě jednou touto cestou děkujeme.

Těžištěm přednášky i následné diskuze bylo, jestli ekologie je a má vůbec být tématem pro křesťany a jestli něco (a co) říká Písmo o našem vztahu k přírodě a životnímu prostředí.
Kde se vlastně vzal a stále bere ten špatný a devastující přístup k životnímu prostředí? Někteří filosofové dávají dokonce nepřímou prvotní vinu křesťanství za někdejší demýtizaci přírody (potírání nejrůznějších pohanských božstev, kvůli kterým si jejich vyznavači udržovali mimo jiné i posvátný respekt k mnohým přírodním útvarům a dějům). Je pravdou, že bezohledný přístup k životnímu prostředí má nepochybně kořeny v euro-americké civilizaci, která se rozvinula v tzv. křesťanském prostředí. Ale při poctivé historické analýze dojdeme nutně k poznání, že tento přístup není přímo produktem křesťanství jako takového, ale jeho historické počátky lze zřetelně dohledat (ve větším měřítku) v období tzv. osvícenství (počátek průmyslové revoluce apod.). Naopak můžeme říci, že negativní dopad naší činnosti na životní prostředí je důsledek lidského hříchu, tedy nerespektování Božích pokynů a tedy i křesťanských principů. Je tedy otázkou, jak moc je ta naše civilizace křesťanská (v tom filozofickém a etickém významu). Různě rozsáhlé ekologické katastrofy provázejí lidstvo od prvopočátků a společným jmenovatelem až do současnosti je to, že nedokážeme odhadnout všechny důsledky a nechceme znát správnou míru svého počínání. A dnes je situace vážnější, než si připouštíme, protože lidí je mnohem více než dříve a máme nesrovnatelně větší technické možnosti. Obrovským varováním budiž zkušenost s freony. Anebo stupňující se důsledky nadužívání automobilů - z úrodné půdy se vytvářejí jakési tuhé pouště pro jejich provoz, díky čemuž se pevniny vysušují urychleným odtokem vody, a k tomu se ještě přičítá prohlubující se skleníkový efekt z produkce CO_2 z výfukových plynů.
Křesťanství opírající se o Písmo svaté přitom vede k pozitivnímu vztahu k přírodě, celému stvoření a tedy i k angažovanosti pro ně. Viděno čistě křesťansky (biblicky) je příroda vzácným dílem Božím, což dokládají i následující biblická zastavení.

Hned úvod Bible - prvních jedenáct kapitol knihy Genesis je hlubokou alegorií, která má vytvářet vztah mezi člověkem a Bohem a také mezi člověkem a ostatním stvořením. Člověk má pečovat a smí užívat. Tedy stvoření je dar a zároveň velký závazek. Také ale nesmíme zapomínat, že: „Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí.“ (Ž 24,1)

Gn 6-9 *(delší úryvky obvykle nepřetiskujeme v plném znění, předpokládáme, že čtenář má možnost si je v Písmu dohledat – pozn.red.)*: Potopa – startérem první ekologické katastrofy je opět lidský hřích. Bůh přitom dokazuje, že má o své stvořitelské dílo přesto zájem, a prostřednictvím Noema se postará o zachování druhů.

Gn 11,1-9: Babylónská věž – předobraz toho, jak lidstvo skončí, když nebude schopné se domluvit na společném řešení. Neochota některých se s ostatními domluvit nutně vede k zániku možnosti společného řešení. Proti tomu stojí Iz 11,6-9 jako obraz ideálního souladu a porozumění v rámci stvoření.

Ex 16,1-36 : Mana – lidé mají co jíst, není třeba dělat přehnané zásoby (např. pro obchod). Manu ale nedostali až do úst – museli se sami přičinit, museli sbírat, museli pracovat.
Toto je zajímavé, když to promítneme do současných ekonomických kategorií . Ze tří zdrojů bohatství - přírodní zdroje, práce a kapitál - tady máme zastoupeny první dva. A k tomu poučení, že Boží dary (tedy i přírodní bohatství a životní prostředí) jsou dostatečné pro každodenní potřebu, ale ne už pro nadužívání a spekulaci.

Dt 5,1-24: Desatero – začíná zákazem kultu jiných bohů a v naší civilizaci se přesto stalo běžným uctívat různé modly. Přímo reprezentativní modlou je pak tzv. hrubý domácí produkt a jeho růst.
Nepokradeš - bereme si víc, než nám náleží a to na úkor jiných kultur a hlavně na úkor příštích generací.
Nezabiješ – naše neekologické počínání způsobuje zánik mnoha živočišných i rostlinných druhů, ale i smrt našich bratrů a sester v nejrůznějších koutech světa.
Iz 44,9-20: Opět nadhodnota jako modla.

Pro Nový zákon je charakteristické, že se jeho pisatelé upínají k brzy očekávanému druhému příchodu Krista. Varování před případným nesprávným porozuměním, že příchod Krista je otázkou několika málo dní a nemá tedy už žádnou cenu věnovat pozornost a energii pozemským záležitostem, je obsaženo v podobenství o moudrých pannách (Mt 25,1-13). Dává se zde za pravdu těm, kteří jsou sice na příchod připraveni, ale zároveň počítají i s dlouhým čekáním. Podobnou korekturu ukvapeného přístupu k druhému Kristovu příchodu najdeme i ve druhém listu sv. Pavla do Soluně (2Te 2-3).

V Novém zákoně je také více zdůrazňována osobní odpovědnost za své činy před Bohem oproti spíše kolektivní (Boží lid) odpovědnosti starozákonní. Myšlena je ovšem osobní odpovědnost v souladu s bližním, nikoliv nějaký bezohledný individualismus.

Těžiště Ježíšovy nauky a i to podstatné pro křesťanský vztah k životnímu prostředí však spočívá ve třech základních bodech: kázání na hoře (Mt 5,1-48), podobenství a přikázání lásky (Lk 10,27). Ježíš v nich přináší nový netradiční pohled na svět a pokládá základ určitého hodnotového systému, který je značně odlišný od toho, který se běžně používá. V této souvislosti je pro našince jistě zajímavé, že první a poslední československý ministr životního prostředí Josef Vavroušek z nenáboženské pozice upozorňoval na to, že: „Hodnoty, podle kterých se člověk dnešní doby běžně rozhoduje, nejsou slučitelné s trvale udržitelným způsobem života.“ A k tomu navrhuje a popisuje alternativní systém hodnot, které ve svém učení zdůrazňuje i Pán Ježíš.

Lk 10,27: Přikázání lásky :
„Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe." Není možné takto milovat Boha a přitom necitlivě zacházet s tím, co stvořil.

Jan 3,16: „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Pán Ježíš trpěl a zemřel proto, aby na sebe vzal lidský hřích se všemi jeho důsledky, tedy včetně porušení životního prostředí.

Řím 8,18-22, Kol 1,13-23:
Pavel prožívá Boží velikost, která se promítá do celého stvoření. Pociťuje úžas nad celým Božím dílem završeným spasením.

Zj 18: Působivé líčení apokalyptických hrůz, jak zavádějící a pomíjející hodnotou je ekonomická prosperita.

Máme ale vůbec právo něco měnit na těchto procesech? Nemáme to radši nechat na vyšší moci? Nikoliv. Bůh nás prostřednictvím Písma přímo povolává ke spolupráci. „Jsme spolupracovníci na Božím díle“ (1Kor 3,9). Bůh stvořil člověka k svému obrazu (Gn 5,1), tedy máme se snažit být pozitivně tvůrčí jako

on. O to pozitivní, čemu Písmo říká ANO, o to se má usilovat, a na druhou stranu se má člověk vyvarovat toho, co Bible líčí jako hrůzné důsledky hříchu, jako zdroj zla a zmaru. K plnému lidství patří tvůrčí úsilí o dobro a angažovanost pro životní prostředí tak patří ke křesťanskému způsobu života. Pasivita, často zdůvodňovaná svěřením všech záležitostí do Božích rukou, by byla nepochopením toho, oč v Bibli jde.
A vším, co děláme, se modleme.
Ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdávali slávu vašemu Otci v nebesích. (Mt 5,16)

zpracování a foto: M.Nedoma, obrázky motýlů: žáci ZŠ Edisonova

Doporučená literatura:
RNDr.Pavel Nováček: Chválí tě sestra Země. Matice cyrilometodějská, 1998.
podtitul:*Úvahy o křesťanství, životním prostředí a udržitelném rozvoji.* Známý moravský přírodovědec a současně křesťan rozebírá globální problémy z pohledu křesťanské etiky a víry.

ZA SVATÝM JAKUBEM PO PRAZE I PO EVROPĚ

Petrovičtí farníci zahajují pouť do Compostely.

Letošní (svatojakubskou) pouť zahájila večerní bohoslužba v románsko-gotickém kostele v Petrovicích. V kázání se P. František soustředí na vybavení cestovatelů, tedy na jejich vybavení duchovní. Slovo Boží je mapou, se kterou nikdy nezabloudíme, a stejně tak je i naším světlem, které nám umožňuje překonat temnotu. Průvod, složený z farníků petrovických i „přespolních“ se po mši vydává do Kunratic. Jdeme cestou-necestou a ulice střídají les a obilné lány.

Jak budou vypadat další etapy? „V příštím roce bychom mohli pokračovat přes Brdy například do Berouna nebo do Příbrami a do Prachatic, kde jsou také kostely sv. Jakuba,“ vypráví cestou P. Převrátil. „Už by to bylo třeba na několik dní. Později se vypravíme dál přes Šumavu a pak přes Německo nebo Rakousko, Švýcarsko, přes další města, kde jsou kostely sv. Jakuba. Můžeme při tom sledovat dávné poutnické stezky.“
Šeří se, pouť potrvá celou noc. Někdo to vzdává, ještě než průvod vkročí do „temnoty“ Modřanské rokle, jiní zůstávají až do rána a přidává se k nim posila z ostatních svatojakubských farností.
Chrámy, zasvěcené tomuto Zebedeovu synovi, byly zakládány především ve středověku, v románské a gotické době. Právě tehdy byl sv. Jakub velmi

oblíbeným patronem a přisuzovala se mu velká role v boji proti Maurům, ale naštěstí se nezapomínalo ani na jeho misijní aktivity. Kunratický kostel je až na starší sakristii charakteristickou ukázkou barokní architektury, podobně jako kostel na Zbraslavi a mohutná bazilika u kláštera minoritů na Starém městě. Jen kostel ve Stodůlkách je pseudogotický na místě původního.

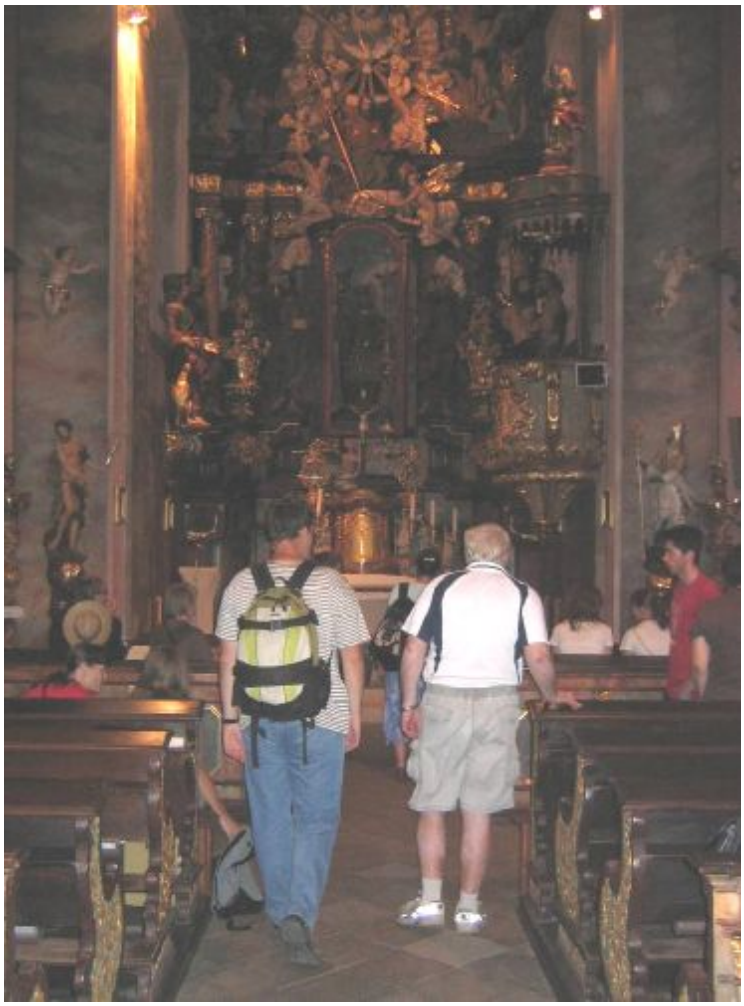

K ránu poutníci procházejí uličkami Starého města. Ze Stodůlek výprava přijela metrem, ale i tak má za sebou skoro čtyřicet kilometrů pěšího putování. P. Převrátil oceňuje, že se k takovému výkonu odhodlali většinou netrénovaní lidé, kteří nejsou na dlouhé túry zvyklí. Bohoslužba ve staroměstském kostele probíhá v komorní atmosféře. Sedíme v předních lavicích, žalm a ordinarium zpíváme bez doprovodu varhan. Mši s námi slaví také sedmadevadesátiletý, leč stále vitální P. Bernardin Mráz. Pouť opravdu není třeba prožívat v obrovském zástupu věřících, ale stačí docela malé společenství. Potvrzuje to přání P. Převrátila. „Je mnoho lidí, kteří v posledních letech putují do Compostely. Mám trošku strach z toho velikého davu, proto uvažuji, že bychom tu poslední etapu šli mimo hlavní termíny.“ A dodává: “Pouť nemusí směřovat jen do Compostely. Klidně se můžeš se svými kamarády vypravit někam po Čechách nebo na Moravu. Počet kilometrů není to hlavní.“

31.7. 2006 Štěpán Havlíček, převzato z www.christnet.cz

Foto autor a P.Jarešová

… a ještě zážitky a dojmy některých účastníků…

Blaze těm, kdo bydlí ve Tvém domě, mohou Tě zde vždycky chválit. Blaze člověku, jenž sílu hledá v Tobě, těm, KTEŘÍ SE VYDÁVAJÍ NA POUŤ *(ze žalmu 84, verše 5 a 6).* Pouť připravovali mnozí a v nitru účastníků pokračuje dál. Šli jsme různými cestami, polem, lesem, podél potoků i vod, po betonu, asfaltu, sídlišti i blízko aut. Mše svatá v Petrovicích. Paní z evangelické církve končí v lesíku na Jižním Městě, což zmenšilo ekumenický charakter poutě. Poslední večeře v Kunraticích v Nazaretu (děkujeme kunratickým za pokrm, v jehož síle

někteří z nás přece jen ranní mši stihli, ač hodně vyčerpáni). Vzájemné rozhovory a naslouchání. A také tak trochu obraz doby, vysoké tempo, kvůli snaze stihnout vše i s ranní mší. Zastavení u rybníků, cesta s baterkami Modřanskou roklí, podél Vltavy, do táhlých kopců, pár sedící u brány k Zbraslavskému areálu, účast autobusu ve Stodůlkách a cesta metrem. Poslední skupinku poutníků odvezl z Hájů bratr pan Jareš. Děkujeme.

Zbyšek

Bylo to super! Člověk se dostal do míst, kde předtím nikdy nebyl. Jak jsem najednou úplně jinak po pár dnech vnímala cestu autobusem do Plzně, když jsme projížděli kolem Řeporyjí a Stodůlek! Už to nebyly anonymní čtvrti, ale místa vzpomínek na fyzicky snad nejnamáhavější pouť mého života. Co jsem při pouti ocenila, bylo, že se celé pouti zúčastnil pan Ištok, do kterého bych to předtím nikdy nebyla řekla. Že byl O. František ochoten se zříci své představy, že aspoň on jako trénovaný chodec dojde celou pouť pěšky a že s námi takříkajíc držel

basu, nenechal nás na holičkách, nenechal nás samotné napospas metru a solidárně jel s námi, ač by to byl podle všeho klidně došel do cíle pěšky. Že se o mě na konci, když už mi to téměř vůbec nepajdalo, ostatní starali - Zbyšek Ištok a Honza Vlnas mě podpírali, Patricia Jarešová o mě pečovala, jak jen mohla, a zařídila, že mě její manžel hodil autem domů atd. Co bylo na pouti vtipného? Například to, že jsme se s O. Františkem pokusili aspoň celou 3. etapu do Stodůlek dojít pěšky, zatímco ostatní na konec této etapy použili výdobytku moderní doby - autobusu. O. František se řídil mapou a hledal značky. Jednu chvíli se mi zdálo, že bychom měli jít jednou cestou vzhůru, značky tam však nebyly. Tak jsme šli původním směrem rovně dál. Po nějaké době jsme zjistili, že jsme si právě proto krapet zašli a že k cíli jdeme menší oklikou. Z hlediska bolavých nohou to bylo velmi veselé zjištění. 😊

Monika Riedlbauchová

OZVĚNY PRÁZDNINOVÝCH CEST

Redakci Lastury velmi potěšilo, že se přeci jenom našlo několik čtenářů (tedy vlastně výhradně čtenářek), kteří byli ochotni obohatit svou Lasturku i o své prázdninové a dovolenkové zážitky. Tak to má být. Moc děkujeme.

TÝDEN V SEDLE

Začátkem srpna, jsme jeli celá naše povedená rodinka (bez zvířat) na Eko farmu Svojše, abychom provozovali nudné (já jsem se těšila jen na koně, králíky a ostatní zvěř) pěší a cykloturistické túry. Bydleli jsme v apartmánu s krásnou koupelnou (záchod měl prkénko s modrými bublinkami). Apartmán byl vybaven i kuchyňkou a televizí, ale na tu jsme vůbec neměli čas. Tam jsme byli pořád v pohybu. Dopoledne jsme šli nebo jeli na túru a navečer jsme šli jezdit na koni. Koní mají šest: Silvra, Vulcana, Lindu, Lakyho (hříbě), Shakiru a Orina (hříbě). Na to jsem se těšila nejvíc. Každý den jsme minimálně dvě hodiny jezdili na koni v úžasné a divoké šumavské přírodě. Já jsem se naučila pořádně cválat a vysedávat při klusání (bez vysedávání se klusat bohužel nedá), Kamča (sestra) už taky klusala a táta už potřetí seděl na koni! Mamka se ale bála. S dcerou paní domácí jsem dokonce vyjela na vyjížďku a daly jsme si závod.

Orin

A teď něco o farmě:
Eko farma znamená, že zvířata (většinou krávy) nechovají pro mléko, ale pro maso. Panu Scheinostovi (pan domácí) patří skoro polovina Kozích hřbetů (Kozí hřbety jsou kopečky nad Eko farmou). Na nich momentálně chová osmdesát kusů krav, které pak půjdou na jatka, kde je sterilně zabijí. Maso pak jde do obchodů a tak dále. Pan i paní domácí jsou moc milí. Pokud by jste se chtěli o nich dozvědět víc, navštivte jejich internetové stránky: www.farmasvojse.cz.

Tereza Pitřincová

BRIST

Začátkem září letošního roku jsem navštívila v Chorvatsku malou vesnici Brist, která leží u pobřeží Jaderského moře nedaleko města Gradac. Mí přátelé, u kterých jsem bydlela, mě pozvali do tamějšího katolického kostela na pravidelnou nedělní mši. Již před zahájením mše zpíval v kostele sbor dívek se třemi chlapci, z nichž jeden doprovázel sbor na kytaru. Chorvatské písně se nesly díky skvělé akustice až k těm posledním, kteří již museli, vzhledem k velké

účasti, stát téměř za dveřmi kostela. Kostel byl zcela zaplněn nejen námi dospělými , ale i dětmi školního věku včetně malých miminek s rodiči. Atmosféra celé mše byla tak kouzelná, až mi běhal po zádech. Po skončení mše téměř všichni ještě postáli na prostranství před kostelem, vzájemně se zdravili a sdělovali si novinky z celého týdne. Neděle je pro ně nejen svátkem, na který se všichni hezky obléknou, ale i zastavením se v jejich nelehkém životě. Každému z nás bych přála, aby poznal tu srdečnou atmosféru pospolitosti."

Ivana Urbanová

I KOLEM LOUN JE KRÁSNĚ

Letošní požehnané, převážně slunečné léto bylo jako stvořené pro výlety do přírody. Mám navíc boty z toulavého telete, nepromarnila jsem proto ani chvíli a chodila a jezdila, kochala a dojímala se nad krásami přírody, krajiny i děl vytvořených člověkem, protože i při jejich tvorbě, mám na mysli díla, nikoliv zmetky, nepochybně působil Hospodin.

Málokterou neděli jsem zůstala doma v Praze, a tak jsem během léta slavila nedělní bohoslužby v celé řadě kostelů. Každý z nich má svoji zvláštní architekturu, ale i neopakovatelnou atmosféru, kterou vytváří spolu s prostředím kostela i společenství farníků v čele s knězem.

Vždycky jsem vzpomínala také na naše petrovické křesťanské společenství a často bych se byla ráda s vámi podělila o některý zvlášť silný duchovní nebo estetický zážitek. Posílám vám tedy alespoň malou pohlednici z mého domovského města, které je rodným městem Jaroslava Vrchlického, Konstantina Biebla a řady dalších osobností.

Louny jsou dnes půvabné město na řece Ohři pod oblými kopci Českého Středohoří. Jejich skutečným skvostem je chrám svatého Mikuláše a Svaté Rodiny. Uvnitř, v čele vrcholně gotického světlého a vznosného interiéru vévodí nádherný, bohatě vyřezávaný vrcholně barokní oltář v neuvěřitelně ladné symbióze tvarů. V chrámu se pěstuje krásná hudba, varhany, zpěv sborový i sólový, často při větších svátcích hostují další hudebníci. Lounský pan děkan, P. Werner Horák je mimořádně vzdělaný a laskavý člověk, dobrý kazatel, který má nespornou zásluhu na postupující duchovní obnově lidí v kraji zvlášť těžce postiženém průmyslovou revolucí se všemi negativními důsledky. Více se o chrámu můžeme dočíst na internetové URL :

Anna Železná

http://www.pametihodnosti.cz/pamatka/586/louny___chram_sv_mikulase_kostel.html

SRDEČNÝ POZDRAV Z DÁLNÝCH DOLNÍCH CHABER!

Z prázdnin mám takový zvláštní malý zážitek. V Dolních Chabrech, kde nyní bydlím, je kostel Stětí sv. Jana Křtitele. Ještě jsem tam nebyla. Mše sv. je jen 1. neděli v měsíci v 15.00 hod. Náš bytový dům dlouho čekal, až mu bude jako novostavbě přiděleno číslo popisné a orientační. Konečně jsme je dostali. Jaké to bylo pro mě zvláštní zjištění, když jsem si při pohledu na kalendář všimla, že čísla byla přidělena 29.8. Podíváte-li se do kalendáře, přečtete si, že je to den, kdy církev slaví Umučení sv. Jana Křtitele... Zajímavé, že?

Monika Riedlbauchová

P.S. V Kobylisích, kam chodívám na mše sv., vychází také farní měsíčník. Má poetický název: Kobylístek

I my zdravíme do dálných Dolních Chaber naši zasloužilou redaktorku a děkujeme za hezký (až téměř mystický) příspěvek. A Kobylístek si také rádi někdy přijdeme natrhat ☺.

redakce

ZDE JSEM, POŠLI MNE *(Iz 6,8)*

aneb

NAŠE ŽELÍZKA NA SETKÁNÍ ANIMÁTORŮ

O druhém srpnovém týdnu jsem se spolu s Monikou Abrahamovou a Pavlem Vildem zúčastnil Celostátního setkání animátorů v Litomyšli. Nejednalo se o zájmovou činnost tvůrců Večerníčků, jak to na první pohled vypadá, ale animátor je člověk, který vede nějaké křesťanské společenství nebo se jinak angažuje v kolektivech mladých lidí. V Litomyšli jsem po počátečních obavách z velkého množství účastníků a z "davové akce" mohl prožít ty nejužší vztahy a nová přátelství v malé skupince, do kterých jsme byli všichni rozděleni. Také program byl pestrý. Každým dnem nás čekala ranní modlitba, dopolední přednáška od významné osobnosti i mše svatá sloužená vždy jedním z biskupů. K večeru jsem si pak mohl rozšířit obzory nejrůznějšími druhy modliteb i diskuzemi na témata dnešního světa i běžného života křesťana. Celý týden

pak uzavřelo pozvání na Celostátní setkání mládeže v Táboře v příštím roce, na které jsou zváni všichni mladí křesťané. Jsi-li to Ty, tak neváhej a nech se také pozvat! Stránky **http://tabor2007.signaly.cz** jsou již v přípravě.

Vojtěch Malý

ZE 2. ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI, 4.9.2006

- **Personální obsazení farních služeb:**

  pastorační asistent, možnost zřízení pracovního místa, kandidátky jeho obsazení. Předložen k posouzení návrh vymezení pracovní náplně.

  Sehnat starší počítač pro pastorační asistentku.

  koordinátor agapé – hledá se rodina, anebo jednotlivci.

  organizace „třetích pátků“: třetí pátky budou pokračovat i v tomto školním roce, koordinátor M. Nedoma. ***Prosíme o náměty ze stran farníků.***

  schůzky seniorů: vedení a organizování schůzek

  květinová výzdoba :.

  Oslovovat jednotlivce k pomoci, případně dodání květin,

  oprava sekačky na trávu, koordinace sekání trávy na hřbitově a na farní zahradě: koordinátor F. Šika.

  Vyhlášení žádosti o pomoc při úklidu

- **Svatováclavská pouť** do Staré Boleslavi se pořádá i v tomto roce. Možnost pěší poutě, anebo autobusem. Informace P. František
- **Společenství mládeže** plánuje „mládežnický víkend“ Informace budou upřesněny do 12.9.
- **Setkání farnosti se bude pořádat dvakrát do roka.**

  Posvícení 29.10. bude spojeno s agapé- „posvícenské agapé“- v říjnu nebude agapé třetí neděli.

  Farní shromáždění na slavnost Ježíše Krista Krále 26.11. od 15.00 spojené s večerní veselicí – „církevní silvestr“.

  Výroční setkání farnosti 17.2. „Farní masopust“.
- **Řešení bytové situace pro P. Františka.** Hledá se byt, pro dobu před a během přestavby fary.
- **Pro farní sál** se shání nábytek: sekretář
- **Karlštejnské vinobraní***:* výlet rodinného typu - *informace M. Nedoma*
- **Internetové stránky:** průběžná informace, projednání konkrétní podoby odloženo do příští rady s předchozí informací.
- **Ministranty** koordinuje D. Pikálek. Schůzky ministrantů během roku a před jednotlivými slavnostmi.
- **příští setkání 18.10. v 19.30 hod**

(zapsala J. Němcová, redakčně upraveno)

NEVSTOUPÍŠ DVAKRÁT DO STEJNÉHO VINOBRANÍ

Dva dny po svátku sv. Václava a pouti do Staré Boleslavi (ze které bohužel Lastura žádnou reportáž neobdržela) jsme vyslali hojnou (21 osob) farní delegaci i k tomu, jež byl v našich dějinách patrně největším svatováclavským ctitelem. Ke Karlu IV. A to přímo na jeho nejoblíbenější sídlo – Karlštejn - a navíc ve dnech slavného (tentokrát jubilejního 10.) vinobraní. Zároveň jsme tím chtěli tak trošku oprášit jednu farní skorotradici, protože před několika lety jsme na tuto akci vyráželi pravidelně a byli jsme vlastně u samého zrodu těchto slavností. Nostalgické vzpomínky na pohodové rodinné výlety však na místě rychle vzaly za své. Vinobraní bylo samozřejmě vždycky víceméně pouťovou záležitostí se zvýšeným výskytem národa, ale letošní téměř bangladéšská hustota obyvatelstva vyrazila dech i těm největším pesimistům. Určitě na tom mělo svůj podíl i nádherné skoro letní počasí. Postupem času a možná také s narůstající konzumací burčáku (leckterý pravověrný vinař by se ale asi dost podivil, co všechno tady ještě považujeme za burčák) a dalších laskominek jsme ale zjišťovali, že přeci jenom některé dojmy a pocity i po těch letech přežívají. Hrad je za všech okolností pořád stejně úchvatný a majestátný. Znova naskakuje i husí kůže při sugestivním bubnování předvoje stále honosnějšího a delšího královského průvodu. A nakonec zjišťujeme, že i ta středověce jarmareční atmosféra je nám nějak blízká a evokuje představy z už málem pozapomínaných pohádek. Jedna konstanta však nad vše ostatní vysoko vyčnívá. A to Doc.Dana Picková a její zasvěcený a poutavě prezentovaný výklad při prohlídce hradu. To se dá poslouchat stále znovu a znovu bez omrzení. Všichni účastníci dvouapůlhodinové (!) prohlídky také jednohlasně ocenili její pohostinný přístup a obětavou výdrž.

Naplněni kulturními i kulinářskými prožitky jsme se chtě nechtě museli zabývat i myšlenkou na návrat. I když přeplněné karlštejnské nástupiště, ze kterého

přepadávali znavení vinobranci, nevěstilo nic dobrého, podařilo se nám vrátit se domů ve zdraví (to asi ta vydatná dávka burčákového vitamínu B) a i bez újmy na příjemném pocitu zajímavě stráveného dne. Asi to příště zkusíme znovu.

Mirek Nedoma

žhavá lastuří aktualita:
VÍKENDOVKA PRO MLADÉ

Společenství mladých podniklo 7.-8. října víkendové výjezdní setkání, které se podle všech zatím dostupných informací dosti vydařilo. Následující obrázky tedy berte jako takový závdavek a zároveň pozvánku k rozsáhlejšímu počteníčku, které (jak rádi věříme) účastníci připraví do příštího čísla.

Foto M.Abrahámová

PETROVICKÝ FARNÍ KALENDÁŘ NA ŘÍJEN 2006

1.10. - neděle – při mši sv. v 10.30 – doprovod hudební skupiny mládeže, mše sv. na poděkování za dar uzdravení
4.10. - středa – sv.Františka z Assisi - mše sv. 18.00
15.10. - 3.neděle – agapé se n e k o n á, překládá se na 5. neděli měsíce
18.10. - středa – sv.Lukáše – mše sv. 18.30
- 19.30 schůzka pastorační rady farnosti
19.10. - 3.čtvrtek – 16.30 setkání seniorů
– mši sv. v 18.00 bude slavit a novokněžské požehnání udílet **P.Benedikt Hudema**
20.10. - 3.pátek – 19.00 další setkání pro farnost i pro veřejnost – pokračování přednášky pana **Václava Vaško: „Společnost a církev v posledních třech desetiletích komunismu“ –** POZOR, ZMĚNA! Podle počtu účastníků se koná ve farním sálku nebo v kostele.
25.10. - středa – na začátku podzimních prázdnin – n e k o n á se hodina náboženské výchovy dětí
28.10. - sobota – slavnostní mše sv. na poděkování za dobrodiní a za požehnání pro městskou část Petrovice
29.10. - neděle – při obou mších liturgická oslava **„Výročí posvěcení chrámu“** a po 2. mši **posvícenské agapé**

Pravidelné bohoslužby:
Neděle: 9.00 a 10.30 hod.
Úterý, čtvrtek, pátek a sobota: 18.00 hod.
(Středa – podle ohlášek na týden)

Schůzky zájemců o společenství:
Středa: - 18.30 v kostele – podle ohlášení buď mše sv. nebo bohoslužba slova
- 19.15 na faře k dalšímu programu, setkání a modlitbě

Výstav Nejsvětější svátosti - každý čtvrtek a každý 1.pátek- po mši sv., do 19.30 hod.

Příležitost k svátosti smíření - před mší svatou, při adoraci a několikrát za rok po společné kající bohoslužbě s několika zpovědníky.

Problémy s lastuřím mailem

I Lasturu postihnul výpadek mailové schránky, způsobený poruchou hardwaru, na kterém jsou umístěna data služby Email poskytovatele Seznam. Pokud jste tedy na naší adresu něco zasílali v období od 18.7. do 10.9. 2006, tak to nebylo možné doručit a proto prosíme o opětovné zaslání.

Protože bohužel došlo i k nevratné ztrátě adresářů a uživatelského nastavení, tak rovněž prosíme objednatele naší elektronické verze, kteří toto číslo neobdrželi, aby nám tuto skutečnost oznámili. O totéž prosíme i ty, kteří naopak toto číslo obdrželi a nechtějí, aby jim byla Lastura zasílána.

Za všechny problémy (i když námi nezaviněné) se omlouváme.

redakce

Chcete číst Lasturu jako první ?

Stačí zaslat svůj mailový kontakt na adresu: **lastura@email.cz** a každé nové číslo farního zpravodaje přijde přímo na Váš počítač a to (většinou) ještě dříve, než ho najdete v papírové podobě na stolku v kostele

---

S Františkem toto číslo začalo a s ním i končí…

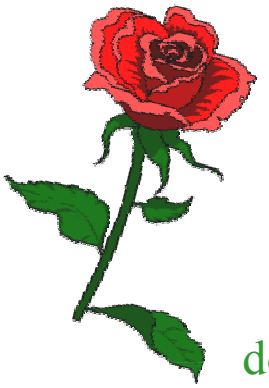

Udýchaná Lastura totiž touto cestou
dosti opožděně přeje
otci Františkovi
k jeho svátku
vyslyšení všech přímluv jeho patrona
a také pevné zdraví a nehasnoucí elán
do druhého roku jeho působení v naší farnosti

zbytek redakce

poznámka:
Tato pasáž nemá imprimatur (schválení k tisku) otce Františka, on by s tím totiž stejně asi nesouhlasil ☺ (použitý obrázek: Sv.František z Assisi od Stanislava Menšíka)

LASTURA, č.7/2006, vydává Římskokatolická farnost u kostela sv.Jakuba Staršího, Edisonova 17/16, 109 00 Praha 10 - Petrovice
Kontakt na duchovního správce: tel: 274860428, GSM: 776252251, prevrat@volny.cz
Kontakt na redakci: lastura@email.cz . Uzávěrka dalšího čísla: 24.10.2006.
Redakční rada tohoto čísla: P.M.F.Převrátil, M.Nedoma
Poděkování všem přispěvatelům a pomocníkům při kompletaci
a Mgr.Jiřímu Vonešovi za poskytnutí grafiky sv.Jakuba
Náklady na výrobu jednoho výtisku: 5,- Kč